

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010118
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010118.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. októbra 2018 v trestnej veci proti obžalovanej Z. A. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

Z. A. W. Ľ. M. Š. Q. I. Á. - rod. A., J.. XX.XX.XXXX I. X., Y.
G. N. Š., W.. K. Č.. XXX/X,
Q. X., Y.. Č.. H., W.. N. Č.. X,
/ . N. G.,

s a u z n á v a z a v i n n ú

- z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

- ako matka M. H., J.. XX.XX.XXXX, hoci jej vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade pod sp. zn. 14P 322/2014 zo dňa 02.07.2015, právoplatným dňa 11.08.2015 bola zaviazaná prispievať na výživu svojej dcéry sumou 100,--eur mesačne od 01.11.2014, ktoré je povinná platiť do rúk otca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad ani inde pravidelne neplnila v období od 06.04.2016 až doposiaľ, pričom v sledovanom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nebola poberateľkou štátnych dávok ani príspevkov k dávke, pričom dňa 20.04.2016 uhradila na výživnom sumu 100,--eur, dňa 20.06.2016 sumu 30,--eur, v mesiaci február 2018 sumu 20,--eur, v mesiaci apríl 2018 sumu 20,--eur, v mesiaci máj 2018 sumu 20,--eur a v mesiaci august 2018 sumu 40,--eur, čím jej za toto obdobie vznikol dlh na výživnom pre K. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. N., W.. N. XXX/X, toho času bytom K., W.. J. Č.. XX vo výške 2 870,--eur, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/22/2016 zo dňa 01.03.2016, právoplatného dňom 14.04.2016 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý jej bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov, spolu s povinnosťou zaplatiť K. H., J.. XX.XX.XXXX dlh na výživnom vo výške 650,--eur,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Za to jej

u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ju na výkon trestu odňatia slobody z
a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovanú Z. A. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako matka M. H., J.. XX.XX.XXXX, hoci jej vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade pod sp. zn. 14P 322/2014 zo dňa 02.07.2015, právoplatným dňa 11.08.2015 bola zaviazaná prispievať na výživu svojej dcéry sumou 100,--eur mesačne od 01.11.2014, ktoré je povinná platiť do rúk otca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad ani inde pravidelne neplní v období od 06.04.2016 až doposiaľ, pričom v sledovanom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nebola poberateľkou štátnych dávok ani príspevkov k dávke, pričom dňa 20.04.2016 uhradila na výživnom sumu 100,--eur a dňa 20.06.2016 sumu 30,--eur, čím jej za sledované obdobie vznikol dlh na výživnom pre K. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. N., W.. N. XXX/X, Y. Č. G. K., J. Č.. XX vo výške 2 070,--eur, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 4T/22/2016 zo dňa 01.03.2016, právoplatným dňa 14.04.2016, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovanej Z. A. v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku vzhľadom nato, že obžalovaná sa hlavného pojednávania napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnila, ďalej výsluchom svedka K. H. a prečítaním listinných dôkazov v zmysle § 269 Trestného poriadku zistiť pritom nasledovné.

Obžalovaná Z. A. v prípravnom konaní využila svoje právo a k žalovanému skutku nevypovedala. Spáchanie žalovaného skutku obžalovanou Z. A. bolo však preukázané výpoveďou svedka K. H., ktorý v prípravnom konaní potvrdil, že M. H., J.. XX.XX.XXXX - dcéra obžalovanej mu bola zverená do osobnej starostlivosti na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 322/2014 zo dňa 02.07.2015 a že obžalovanej bola týmto rozsudkom uložená povinnosť prispievať na jej výživu mesačne sumou 100,--eur, počnúc dňom 01.11.2014. Z výpovede svedka vyplynulo aj to, že obžalovaná si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k ich dcére neplnila ani v minulosti, napriek jej predchádzajúcemu odsúdeniu, s výnimkou mesiaca apríl 2016 a jún 2016, kedy mu uhradila spolu čiastku 130,--eur, ako i to, že obžalovaná na dcéru žiadnym iným spôsobom neprispievala.

Svedok v konaní pred súdom predmetnú výpoveď potvrdil a dodal, že obžalovaná si svoju vyživovaciu povinnosť v žalovanom období a až do súčasnosti neplnila a neplní, s výnimkou mesiaca február, apríl a máj 2018, kedy mu zaslala platby vo výške po 20,--eur a mesiaca august 2018, kedy mu obžalovaná zaslala čiastku 40,--eur, spolu vo výške 100,--eur, ale i to, že napriek tejto skutočnosti ich dcéra núdzou netrpí.

Výpovediam svedka K. H. zodpovedali aj ďalšie dôkazné prostriedky - listinné dôkazy v podobe zápisnice o trestnom oznámení K. H. zo dňa 16.05.2017, kópie rodného listu dieťaťa - M. H., J.. XX.XX.XXXX a v podobe potvrdenia o návšteve Strednej priemyselnej školy Poprad, ktorú v žalovanom období maloletá navštevovala.

Z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P/322/2014 zo dňa 02.07.2015, právoplatného dňom 11.08.2015 a vykonateľného dňom 24.07.2015 vyplýva, že M. H.M., J.. XX.XX.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti otca - K. H. a že obžalovaná ako matka dieťaťa je povinná prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 100,--eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad vyplýva, že obžalovaná bola naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedená v ich evidencii od 20.04.2005 do 19.05.2005, pričom 20.5.2005 bola z evidencie vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru ako aj to, že od tejto doby si obžalovaná žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov nepodala a že obžalovaná nepoberala a ani v súčasnosti nepoberá dávku v hmotnej núdzi, rodičovský príspevok alebo prídavok na dieťa.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad vyplýva, že obžalovaná bola v registri poistencov evidovaná ako zamestnanec u I. G., Štefánikova č. 535/8, Štrba, IČO: 41 010 515 a to na základe dohôd o vykonaní práce v období od 14.02.2016 do 31.03.2016, od 17.03.2017 do 29.03.2017, od 15.04.2017 do 31.05.2017 a od 12.06.2017 do 19.06.2017, ako zamestnanec u Z. Ž., Vrbov 16, IČO: 33 878 323 na základe dohody o vykonaní práce v období od 10.05.2016 do 23.05.2016 a ako zamestnanec u Z. Č., Hlavná č. 224/12, Lučivná, IČO: 41 878 850 na základe dohody o pracovnej činnosti v období od 25.11.2016 do 31.12.2016. Správa potvrdzovala i to, že obžalovaná od 01.01.2016 až doposiaľ dávky v nezamestnanosti alebo nemocenské dávky nepoberala.

Správam Sociálnej poisťovne korešpondovalo aj e-mailové podanie zamestnávateľa Z. Ž., Vrbov 16, IČO: 33 878 323, podľa ktorého obžalovaná u tohto zamestnávateľa odpracovala v predmetnom období len 14 hodín, s príjmom 28,--eur v hrubom /netto 19,65,--eur/, ďalej e-mailové podanie zamestnávateľa Z. Č., Hlavná č. 224/12, Lučivná, IČO: 41 878 850, podľa ktorého obžalovaná v predmetnom období u tohto zamestnávateľa odpracovala len 2 dni a to 25.11.2016 a 26.11.2016, s príjmom 28,06,-eur a záznam získaný od ďalšieho zamestnávateľa obžalovanej - I. G., podľa ktorého obžalovaná v predmetnom období u tohto zamestnávateľa odpracovala okolo 50 hodín, s príjmom 130,--eur. Týmto listinným dôkazom korešpondovali dohody o vykonaní prác a dohody o pracovnej činnosti obžalovanej.

Predmetné správy bývalých zamestnávateľov obžalovanej nasvedčovali aj tomu, že obžalovaná ani jednému z nich neoznámila svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, resp. že obžalovanej v príslušných obdobiach trvania jej pracovného či obdobného pomeru neboli vykonávané z odmeny za prácu alebo zo mzdy žiadne zrážky na výživné.

Takto vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 Trestného poriadku viedlo súd k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že postačuje na jeho rozhodnutie a že hodnotené dôkazy boli získané zákonným spôsobom a že boli aj vyhodnotené podľa vnútorného presvedčenia súdu, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho kto ich obstaral.

Konajúci súd súčasne dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal na tom skutkovom základe, ktorý uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku, s výnimkou výšky pôvodne obžalobou ustáleného dlžného výživného a to z čiastky 2 070,--eur na čiastku 2 870,--eur, ktorú upravil oproti pôvodnému obžalobnému návrhu s tým, že do skutku pojal aj dôkazy, ktoré vyplynuli z hlavného pojednávania v podobe výpovede svedka K. H., ktorý potvrdil, že obžalovaná mu v mesiaci február 2018 zaplatila sumu 20,--eur, v mesiaci apríl 2018 sumu 20,--eur, v mesiaci máj 2018 sumu 20,--eur a v mesiaci august 2018 sumu 40,--eur a že žalovaný skutok spáchala obžalovaná Z. A. tým, že ako matka M. H., J.. XX.XX.XXXX, hoci jej vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade pod sp. zn. 14P 322/2014 zo dňa 02.07.2015, právoplatným dňa 11.08.2015 bola zaviazaná prispievať na výživu svojej dcéry sumou 100,--eur mesačne od 01.11.2014, ktoré je povinná platiť do rúk otca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad ani inde pravidelne neplnila v období od 06.04.2016 až doposiaľ, pričom v sledovanom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nebola poberateľkou štátnych dávok ani príspevkov k dávke, pričom dňa 20.04.2016 uhradila na výživnom sumu 100,--eur, dňa 20.06.2016 sumu 30,--eur, v mesiaci február 2018 sumu 20,--eur, v mesiaci apríl 2018 sumu 20,--eur, v mesiaci máj 2018 sumu 20,--eur a v mesiaci august 2018 sumu 40,--eur, čím jej za toto obdobie vznikol dlh na výživnom pre K. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. N., W.. N. XXX/X, Y. Č. G. K., W.. J. Č.. XX vo výške 2 870,--eur, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/22/2016 zo dňa 01.03.2016, právoplatného dňom 14.04.2016 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý jej bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov, spolu s povinnosťou zaplatiť K. H., J.. XX.XX.XXXX dlh na výživnom vo výške 650,--eur.

Súd súčasne konštatoval, že obžalovaná Z. A. sa tak svojim konaním dopustila z hľadiska právnej kvalifikácie konania, ktoré po všetkých stránkach vykázalo znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú

povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Pri zmene právnej kvalifikácie oproti obžalobnému návrhu a jej rozšírení o ustanovenie § 207 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona vychádzal konajúci súd tak zo záverečnej reči prokurátora, ktorý rozšírenie právnej kvalifikácie navrhol ako aj zo súčasne ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej sa pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona za dlhší čas v zmysle ustanovenia § 138 písm. b/ Trestného zákona považuje pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov, teda doba dlhšia ako jeden rok.

Pri uznaní viny obžalovanej Z. A. súd vychádzal tak z výpovede svedka K. H., ako aj z vyššie citovaných listinných dôkazov, pretože všetky tieto dôkazy jednoznačne, objektívne a spoľahlivo svedčili preto, že obžalovaná si ako matka dieťaťa M. H., J.. XX.XX.XXXX neplnila vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu jej jednak priamo z ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine a jednak uloženú jej aj na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 322/2014 zo dňa 02.07.2015, právoplatného dňom 11.08.2015, podľa ktorého bola povinná vždy do 15. dňa v mesiaci vopred prispievať na výživu dcéry sumou 100,--eur mesačne od 01.11.2014, hoci tak v žalovanom období mala a mohla urobiť, pretože počas tohto obdobia neboli konajúcim súdom zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by ju z následkov trestno-právnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k svojej dcére vyvíňovali.

Konajúci súd pri posudzovaní otázky zavinenia zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona nie je síce viazaný rozhodnutím súdu, ktorý vo veciach opatrovanských alebo civilných stanovil výšku vyživovacej povinnosti, musí však vychádzať z reálnych možností obžalovanej osoby pre plnenie vyživovacej povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Trestného poriadku, keďže orgán činný v trestnom konaní a súd sú povinní posudzovať samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu sú orgány činné v trestnom konaní a súd takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny, predbežná /prejudiciálna/ otázka je teda otázkou, ktorá nie je sama predmetom trestného konania, ale bez jej vyriešenia nie je možné vo veci samej rozhodnúť a môže byť tak pritom otázkou súkromnoprávnou, ako aj verejnoprávnou, resp. hmotnoprávnou alebo procesnoprávnou, s výnimkou predbežných otázok týkajúcich sa osobného stavu, o ktorých sa rozhoduje v inom súdnom konaní - napr. neplatnosť manželstva, určenie otcovstva, osvojenia, spôsobilosti na právne úkony a pod.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na konkrétne ustanovenia Zákona o rodine a to najmä na ustanovenie § 62 Zákona o rodine.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým nie je schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona /§ 2 písm. c/ Zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení Zákona č. 372/2004 Z.z./.

Vzhľadom na vyššie uvedené konajúci súd pri stanovení výšky mesačného výživného na maloleté dieťa i výšky dlžného výživného potom v plnej miere rešpektoval výšku výživného určenú obžalovanej v opatrovanskom rozsudku, pretože táto zohľadňovala osobné a majetkové pomery obžalovanej aj vzhľadom na skutočnosti, ktoré sú uvedené v rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 322/2014 zo dňa 02.07.2015 a ktoré zohľadňovali finančné a osobné podmienky obžalovanej už v čase vzniku jej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k dcére M. H., ale aj vzhľadom na skutočnosti uvedené v správach Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, Sociálnej poisťovne pobočka Poprad i v správach bývalých zamestnávateľov obžalovanej.

Správy a potvrdenia príslušných štátnych orgánov i bývalých zamestnávateľov obžalovanej totiž jednoznačne potvrdzujú, že obžalovaná v žalovanom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, nebola ani poberateľkou štátnych dávok, ani príspevkov k dávke a mala určitý a viac menej aj stály príjem finančných prostriedkov zo mzdy alebo z náhrad mzdy a hlavne možnosť mať finančný príjem, ak by pracovala riadne a ak by o zamestnanie či prácu neprišla dobrovoľne a svojvoľne, alebo z ľahostajnosti či z benevolentného prístupu k plneniu si svojich pracovných povinností, predovšetkým so zreteľom na existenciu vyživovacej povinnosti voči svojej dcére.

Obžalovaná žiadnym spôsobom nereagovala ani na výzvy orgánov činných v trestnom konaní a ani súdu, aby zaplatila dlžnú čiastku na výživnom a nemohli byť preto v konaní pred súdom použité ustanovenia o účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a/ Trestného zákona.

Súd považuje za potrebné poukázať aj na ďalšie skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede svedka K. H. a to že obžalovaná, s výnimkou zaplataenia výživného v celkovej sume 230,--eur sa počas žalovaného obdobia žiadnym iným spôsobom o svoje dieťa nezaujímala, nestarala, nekontaktovala, nenavštevovala a že neprispievala na jeho výchovu, či výživu žiadnym iným spôsobom, čo je z pohľadu súdu na obžalovanú ako matku len veľmi ťažko, ak vôbec obhájiteľné.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovanej Z. A. vyhodnotil ako konanie spáchané v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jej konania tento záujem aj porušila.

Obžalovaná bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná a to za rovnaký trestný čin a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 22/2016 zo dňa 01.03.2016, právoplatného dňom 14.04.2016, ktorým jej bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov /do 15.10.2017/ a povinnosť zaplatiť otcovi dieťaťa dlžné výživné vo výške 650,--eur /vo veci doposiaľ nebolo rozhodnuté o osvedčení, či neosvedčení sa obžalovanej v zmysle ustanovenia § 50 ods. 4 Trestného zákona aj preto, že dozorujúci prokurátor nedal súhlas na osvedčenie obžalovanej v zmysle § 419 Trestného poriadku, s poukazom nato, že obžalovaná si nespĺnila povinnosť uloženú jej súdom a spočívajúcu v povinnosti zaplatiť otcovi dieťaťa dlh na výživnom počas skúšobnej doby vo výške 650,--eur/.

Obžalovaná nemá záznam v evidencii priestupkov vedených MV SR a z miesta jej posledného trvalého bydliska je hodnotená len všeobecne, pretože dlhší čas sa na tejto adrese v obci Spišský Štvrtok nezdržiava, zdržiava sa neoficiálne v meste Kežmarok, ktorý ju však v evidencii obyvateľov neeviduje. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu a aby iných odradil od páchania trestných činov, bez zistenia akejkoľvek z poľahčujúcej alebo priťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovení § 36 Trestného zákona alebo § 37 Trestného zákona a po takto vyhodnotených zásadách ukladania trestov dospel k záveru, že u obžalovanej Z. A. sa účel trestu dosiahne výlučne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 /jedného/ roka, pretože obžalovanej v páchaní rovnakej trestnej činnosti a po dlhší čas nezabránilo ani predchádzajúce odsúdenie a ani hrozba premeny pôvodne uloženého výchovného trestu odňatia slobody a preto, že vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu /po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobeného následku/, ako i samotnej osobe obžalovanej Z. A..

Obžalovaná pred spáchaním skutku v posledných desiatich rokoch nebola vo výkone trestu a preto ju súd na jeho výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.